

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Павла Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 40 Кодексу законів про працю України, пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
10 травня 2022 року
№ 38-2(II)/2022

Справа № 3-34/2022(71/22)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Павла Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 40 Кодексу законів про працю України, пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Коломієць П.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) частини третьої статті 40 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП України), пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України).

Відповідно до частини третьої статті 40 КЗпП України „не допускається звільнення працівника з ініціативи власника або уповноваженого ним органу в період його тимчасової непрацездатності (крім звільнення за пунктом 5 цієї статті), а також у період перебування працівника у відпустці. Це правило не поширюється на випадок повної ліквідації підприємства, установи, організації“.

Згідно з пунктом 3 частини другої статті 394 ЦПК України суд відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо „є постанова про залишення касаційної скарги цієї особи без задоволення або ухвала про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме судове рішення“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що позиція Верховного Суду щодо непоширення частини третьої статті 40 КЗпП України на трудові відносини, які виникли на підставі трудового договору шляхом зміни дати припинення трудових відносин саме з ініціативи роботодавця на перший день після закінчення відпустки, анулює спеціальну законодавчу гарантію, визначену оспорюваними положеннями КЗпП України, що призводить до порушення конституційних прав на працю, відпочинок та соціальний захист (статті 43, 45, 46 Конституції України).

Водночас неконституційність пункту 3 частини другої статті 394 ЦПК України обґрунтовано відсутністю можливості касаційного оскарження ухвали суду касаційної інстанції про відмову у відкритті провадження, що, на думку автора клопотання, не узгоджується з визначеними у частині другій статті 129 Конституції України основними засадами судочинства, зокрема рівністю всіх учасників судового процесу перед законом і судом, забезпеченням касаційного оскарження судового рішення.

До конституційної скарги долучено копії рішення Соснівського районного суду міста Черкаси від 7 жовтня 2020 року, постанов Черкаського апеляційного

суду від 28 грудня 2020 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 30 червня 2021 року, ухвал Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 3 вересня 2021 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 4 жовтня 2021 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 24 листопада 2021 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 7 лютого 2022 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, Коломієць П.П. посилається на окремі положення Конституції України, КЗпП України, ЦПК України, на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, на Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, Конвенцію Міжнародної організації праці № 158 про припинення трудових відносин з ініціативи роботодавця 1982 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56).

Згідно з частиною першою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її

відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що в розумінні вимог пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 30 червня 2021 року. Отже, Коломієць П.П. мав право на звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою до 30 вересня 2021 року.

До Конституційного Суду України конституційна скарга Коломійця П.П. надійшла 31 березня 2022 року, тобто строк її подання пропущено на шість місяців. Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням установленого цим законом строку.

Коломієць П.П. не порушує питання щодо поновлення пропущеного строку для звернення до Конституційного Суду України з цією конституційною скаргою.

Крім того, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, дійшовши висновку, що остаточним судовим рішенням у справі Коломійця П.П. є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 30 червня 2021 року, зазначає, що пункт 3 частини другої статті 394 ЦПК України у цій постанові не застосовувався.

Отже, автор клопотання також не дотримав вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

3. Суб'єкт права на конституційну скаргу порушує питання про вжиття „заходів щодо забезпечення конституційної скарги, видавши забезпечувальний наказ, який є виконавчим документом“.

За змістом частини першої статті 78 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Велика палата Конституційного Суду України видає забезпечувальний наказ у виняткових випадках.

Згідно з частиною другою статті 37 Закону України „Про Конституційний Суд України“ до повноважень колегії суддів Конституційного Суду України належить вирішення питань щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням, конституційним зверненням, конституційною скаргою.

Отже, під час вирішення питання щодо відкриття конституційного провадження у справі Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України не повноважна вирішувати питання щодо видання забезпечувального наказу, оскільки це належить до виключної компетенції Великої палати Конституційного Суду України.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 78, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Павла Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 40 Кодексу законів про працю України, пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**